

Attentatforsøg på Trump, Bidens tilbagetrækning – hvad bliver det næste?

Webcast med Helga Zepp- LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 24. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Dette er onsdag den 24. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller YouTube-chat-siden.

Hlega, det har været endnu en uge med hæsblæsende begivenheder. Efter mordforsøget på Donald Trump trak Joe Biden sig ud af præsidentvalget, han blev erstattet af Kamala Harris og en række andre begivenheder fulgte i kølvandet. Jeg vil gerne begynde med at få din fornemmelse af, hvor tingene står i verden i dag.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: [lydtab] at nyhederne fra Moskva holder, for beskeden fra i dag er, at den ukrainske udenrigsminister Dmytro Kuleba er i Moskva på et tredages besøg, hvor han mødes med – undskyld, jeg blev distraheret –Kuleba er i Guangzhou og mødes med Wang Yi, på et tredages besøg i Kina, og tilsyneladende antydede han, at Ukraine er klar til at føre

forhandlinger med Rusland om en løsning på krigen i Ukraine. Og samtidig er Vatikanets chefdiplomat, kardinal Pietro Parolin, som er pave Frans' udsending, i Kiev. Og derfra tror jeg også, at han talte med præsident Zelenskyj, som også antydede en vilje til at afslutte krigen så hurtigt som muligt for at redde så mange liv som muligt.

Hvis disse to budskaber fra præsidenten og udenrigsministeren rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på krigen. Som jeg sagde, skal der stadig tages mange skridt, men det er ekstremt lovende, det er ekstremt håbefuldt, og det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke forsømme den diplomatiske mission fra Ungarns premierminister Orbán, som på andendagen af sit EU-formandskab tog til Kiev og mødtes med Zelenskyj; Så tog han til Moskva og mødtes med Putin; så tog han til Beijing og mødtes med Xi Jinping; derfra til NATO-topmødet og derfra til Mar-a-Lago, og det havde naturligvis en stor indflydelse på bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.

Jeg vil bare sige, at dette er meget gode nyheder, og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU, som Ursula von der Leyen, der forsøgte at straffe premierminister Orbán, har vist sig at tage fuldstændig fejl, og jeg mener, at Kinas rolle som mægler ikke kan undervurderes, i betragtning af at ikke alene Kina den 10. marts 2023 mæglede mellem Saudi-Arabien og Iran, men også for nylig, i går, mellem Hamas, Fatah, PLO og 12 andre palæstinensiske organisationer for at forene, for at opbygge en midlertidig, forenet organisation, et meget vigtigt springbræt, som forhåbentlig også fører til en afslutning på Gaza-krigen og i sidste ende endda en palæstinensisk stat.

Så jeg synes, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst bemærkelsesværdig og positiv, og det viser igen, hvor helt forkert NATO-erklæringen fra NATO-topmødet i Washington den 9.-11. juli var, hvor Kina blev beskrevet som »udfordringen for den euro-atlantiske sikkerhedsorden«. Og de burde virkelig

revidere deres tankegang, for Kina gør tydeligvis noget vigtigt, positivt, i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den højest mulige hest, tror jeg, at det kræver nogle flere beskeder, før de forstår det.

SCHLANGER: Det ændrer meget, for jeg havde ikke hørt om Kuleba-mødet. Kinas rolle er tydeligvis afgørende. Lad os lige undersøge det lidt, for EU har leget med tanken om et globalt NATO, faktisk bevæget sig i retning af det, at skulle inddæmme Kina, gøre noget for at stoppe kinesiske vareforsendelser til Europa. Dette er absolut en total game-changer for NATO og EU, er det ikke?

ZEPP-LAROUCHE: Det gør mig bare meget håbefuldt, fordi jeg, og naturligvis alle os fra Schiller Instituttet, har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som konfliktløsning, men at diplomatiske forhandlinger er den eneste vej at gå. Og jeg synes, at denne seneste udvikling virkelig viser, at der forhåbentlig er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent. Så jeg synes virkelig, det er noget – vi skal selvfølgelig følge det og se, hvordan det går, men jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.

SCHLANGER: Samtidig ser vi, at Kina havde et topmøde med palæstinensiske ledere fra Hamas, Fatah og 12 andre grupper, og de talte om at etablere en national enhed af palæstinensere – når der er våbenhvile med Israel – for faktisk at gå i retning af at etablere en palæstinensisk stat. Et af de spørgsmål, der kom ind, var: "Er Kina villig til at deltage i den slags økonomiske projekter, som Lyndon LaRouche foreslog, som Oase-planen? Ville der være en rolle for Kina i det, og ville det være en del af det, der foregår bag kulisserne med denne palæstinensiske enhedsbevægelse?"

ZEPP-LAROUCHE: Oase-planen er ikke blevet nævnt i nogen af de udtalelser, der er kommet ud af denne forhandling i Beijing.

Men jeg tror, at Kinas hensigt om at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen i Sydvestasien er blevet antydet af Xi Jinping siden hans meget vigtige besøg i Iran, Saudi-Arabien og Egypten, som allerede fandt sted i januar 2016. Og det er nu næsten ni år senere, og i mellemtiden er der sket forskellige udviklinger: Nogle af landene har tilsluttet sig Bælte- og Vej-Initiativet. De Forenede Arabiske Emirater, Iran og Egypten har tilsluttet sig BRIKS; Saudi-Arabien er stadig lidt uklart, men jeg tror, at hvis der er en bevægelse i retning af fred, så vil Kina helt sikkert få en meget vigtig rolle i regionen.

På den anden side organiserer vi løbende gennemførelsen af Oase-planen, og selv om jeg i dag ikke kan fortælle jer alle trinene, fordi det er en organiseringsproces, hvor man skal organisere en masse, før sådan noget sker. Men jeg kan forsikre jer om, at der er en vedvarende, meget levende interesse fra nogle af landene i regionen for faktisk at gå i denne retning. Så med al forsigtighed er jeg ganske optimistisk med hensyn til, at der er en udvej, og det bør give folk håb om, at hvis man mobiliserer og aktiverer sig selv, så er et positivt resultat muligt. Og det står i diametral modsætning til den kulturpessimisme, som er meget udbredt blandt mange mennesker, og som siger: »Verden er blevet så skør, at man alligevel ikke kan gøre noget.« Nej, det kan man ikke! Du kan gøre noget, og jeg synes, det er det vigtigste budskab, alle bør tage med sig hjem.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål, der lige er kommet ind: »Tror du, at nogen i det demokratiske parti er hurtige nok til at opfange dette og bryde med krigspolitikken, eftersom det har været Bidens og formentlig også Harris' engagement?«

ZEPP-LAROUICHE: Det ved jeg ikke. Når vi taler om Det Demokratiske Parti, tror jeg, at den, der er tættest på, selv om han formelt ikke er demokrat længere, er Robert F. Kennedy Jr. som endda har foreslået, at han skulle deltage i Det Demokratiske Partis nomineringskonvent, og at Det Demokratiske

Parti skulle nominere ham. Nu tror jeg ikke, at det nuværende DNC og de store donorer i Det Demokratiske Parti, som er milliardærerne, ville ønske at gøre det. Der er rapporter om, at Kamala Harris angiveligt allerede har nok delegerede til at lukke nomineringen. Det er stadig uvist: Der er stadig flere uger, og der sker naturligvis mange ting i forbindelse med det amerikanske valg. Jeg kan kun håbe, at der er nogle flere demokrater, som vil minde sig selv om traditionen fra John F. Kennedy og hans berømte fredstale, som er det, der skal lede den amerikanske befolkning ud af denne krise. Jeg ved ikke, om det vil ske. Jeg er ikke så optimistisk med hensyn til det.

SCHLANGER: Det har også været sådan, at USA har været fastlåst i sin støtte til Israel. I dag fik vi et spørgsmål fra Barry fra Cleveland, som skrev: »Jeg væmmes over, at Kongressen har inviteret en folkemorderisk krigsforbryder til at tale til dem,« med henvisning til Israels premierminister Benjamin Netanyahu. Og han sagde: »Jeg hører, at han måske også har private møder med Biden, Harris og Trump.« Og han spørger: »Er der ingen, der vil stå op imod den zionistiske lobby og dens milliardærdonorer og kræve, at Israel holder op med at dræbe og i stedet accepterer en palæstinensisk stat?«

Netanyahu og hans udenrigsminister Israel Katz afviste selvfølgelig den kinesiske intervention og sagde, at palæstinenserne aldrig ville kunne forenes. Helga, hvad synes du om, at Netanyahu taler til kongressen?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er fantastisk, fordi Den Internationale Domstol, den domstol, der har den juridiske rækkevidde til at gennemføre sine beslutninger, kaldte Netanyahu for en krigsforbryder. Og det er helt utroligt, at Netanyahu er blevet inviteret til at tale til kongressen. Der er også en erklæring fra to dusin meget, meget højtstående embedsmænd, selv ledere af de forskellige israelske institutioner, fra Shin Bet, IDF, Mossad, omkring to dusin af dem, som taler imod, at Netanyahu skal tale til den amerikanske kongres, fordi de siger, at det, Netanyahu gør,

faktisk er den største trussel mod Israels sikkerhed. Så det er meget vigtige stemmer fra Israel, der protesterer mod dette. Måske skulle Netanyahu bare følge Bidens eksempel: Træde tilbage og give plads til en løsning, som ville være i alle parter interesse.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche: Hun har lige bragt nogle ekstremt vigtige nyheder om et potentielt gennembrud i Rusland-Ukraine- eller Rusland-NATO-situationen. Helga, i den forbindelse har vi et spørgsmål om Kina og Europa: »Er der stadig håb for Bælt & Vej i Europa, efter at Italien er sprunget fra? Og hvad skal vi gøre for at fremme udviklingen?»

ZEPP-LAROUCHE: Det tror jeg. Helt klart, ja. For hvis man ser på Europa lige nu, er det i en tilstand af komplet kaos. Der er ingen enhed i EU, og von der Leyen og EU-Kommissionen gik meget hårdt til premierminister Orbán og forsøgte at tage EU-formandskabet fra ham – jeg mener, det er en regelbaseret orden, som er temmelig uregerlig, vil jeg sige. Men under alle omstændigheder flyttede de nu nogle af de møder, der skulle have fundet sted i Budapest, til Bruxelles, og hvad sker der? Flere EU-medlemmer er ikke enige og kommer ikke: Så ikke alene fungerer politikken med at forsøge at gennemtvinge en enhed ikke, den giver bagslag, men under alle omstændigheder gælder det samme for Bælte- og Vej-Initiativet. For bestræbelserne fra især USA, Storbritannien og nogle personer i EU-Kommissionen som von der Leyen på at forsøge at følge linjen med afkobling fra Kina, at fjerne risikoen fra Kina, bliver ikke godt modtaget – i hvert fald ikke af Ungarn, ikke af Slovakiet, ikke af Georgien, for den sags skyld, ikke af Bulgarien. Og i Italien er der en masse modstand, og folk ønsker at gøre det omvendte af, hvad Meloni gjorde. Se på Frankrig lige nu: Frankrig er i en fuldstændig kaotisk tilstand. Der er nyheder i dag om, at de måske har fundet en regering, der kommer ud af den kollektive venstrefløj, som endnu ikke er dannet, så det er et meget usikkert spørgsmål.

Enhver regering, der bliver dannet i Frankrig, vil være ekstremt ustabil i betragtning af sammensætningen af stemmerne, opdelingen mellem Le Pen, Macron-styrkerne og venstrefløjten. Og så starter OL den 26. juli-11. august. Men vores kolleger i Frankrig rapporterer, at Paris er fuldstændig kaotisk, trafikpropper blokerer byen fuldstændigt, og der er allerede bombetrusler. Flere mennesker har advaret om, at terrorisme er et stort problem i de næste uger af de olympiske lege.

Så hvis man ser på den tyske situation – ja, så er der nu valgkamp i tre østtyske delstater. Scholz tog til den ene, og han blev buhet ud af befolkningen, forsvarsminister Boris Pistorius blev massivt hylet ud, og grunden er, at den tyske regering, og Scholz i særdeleshed, ensidigt traf beslutningen om at acceptere ordren fra USA om at stationere amerikanske langdistancemissiler på tysk jord, og det er befolkningen ikke enig i! Og jeg tror, at vi stadig er i begyndelsen af en protestbølge, som jeg forventer vil blive meget, meget massiv.

Så hvis man ser på Europa, er det et billede af fuldstændig splittelse, og jeg tror, at det eneste samlende element ville være at sige: OK, hvorfor slutter Europa sig ikke til den Globale Majoritet og hjælper med at industrialisere det Globale Syd, hjælper med at eliminere den forfærdelige flygtningekrise ved at hjælpe disse lande med at udvikle deres egne økonomier, så folk kan blive hjemme og hjælpe med at opbygge deres land? Så jeg tror, at det er en debat i Europa, den er begyndt, den er påtrængende, og jeg tror, at den igen vil blive større, fordi det faktum, at du har en del af verden, nemlig den Globale Majoritet, som bevæger sig meget hurtigt for at opbygge et nyt system, mens det såkaldte »kollektive Vesten« bare satser på militære bosættelser i Ukraine, i Gaza. Jeg tror, at tidevandet vil vende: Jeg tror, vi går en meget turbulent tid i møde. Den udefinerede situation i USA er naturligvis stadig en af de store skyer, der hænger over hele den strategiske situation, men jeg tror,

at hvis tingene følger deres naturlige gang, hvor landene følger deres egeninteresse, så vil Bælte- og Vej-Initiativet også være en meget vigtig faktor i Europas fremtid.

SCHLANGER: Da du nævnte den franske situation, fik jeg en e-mail fra en person, som havde hørt, at Macron har afvist den samlede venstrefløjs valg af premierminister, men sagde, at han ikke havde travlt. Og personen, der sendte dette, sagde: »Er det ikke muligt, at Macron foretager en drejning og forsøger at finde sammen med Kina igen, eftersom han tilsyneladende ikke har andre principper end sit eget ego?«

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Jeg kender en person, som kender Macron personligt, og som ikke er helt imod Macron, men han karakteriserede ham som en »kamæleon«: At Macron har evnen til at tage farverne på sine omgivelser og kan gøre det modsatte i næste øjeblik.

Så jeg tror, at vi i Europa meget snart når et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, hvad angår vores økonomier. Frankrig vil få et meget vanskeligt efterår, fordi EU allerede har strammet skruen i forhold til landets underskud, og de vil kræve massive budgetnedskæringer. Og det vil være meget, hvis der er en venstreorienteret regering i Frankrig, de vil helt sikkert blive konfronteret med den umulige opgave at gennemføre, hvad EU kræver, og Macron og andre i Europa ønsker at gå efter militariseringen af EU, som naturligvis når de budgetgrænser, som Boris Pistorius oplever i Tyskland.

Jeg tror, at alt dette er tegn på et system, som virkelig ikke fungerer, og jeg tror, at det vil blive værre, indtil disse regeringer enten bliver udskiftet med mere fornuftige regeringer, eller at nogle reformkræfter træder frem og bliver enige. Jeg synes ikke, det ser sådan ud lige nu, men jeg udelukker det ikke.

SCHLANGER: Det ser ud til, at mange mennesker derude deler bekymringen over, hvad der foregår i USA. Jeg har et par

spørgsmål til dig om det. Nogen skrev ind og sagde: "Som tidligere demokrat ser det for mig ud til, at Bidens tilbagetrækning var planlagt på forhånd, en slags blødt kup for at få ham ud og sikre, at en vågen New Age-demokrat vinder. Donorklassen stod bag dette. Hvad vil de have?" Og en anden spørger: »{Cui bono}? Hvem står bag indsatsen for at få Biden ud?"

Og så har vi også spørgsmålet: »Har du nogen idé om, hvem der har de atomare koder til at starte et angreb, da det sandsynligvis ikke er Biden?« Så der er nogle spørgsmål til dig fra USA.

ZEPP-LAROUCHE: Det er en meget bekymrende diskussion. Vi rejste den allerede, straks da diskussionen om Bidens tilstand tog overskrifterne: At hvis det ikke er Biden, hvem skal så lede USA? Så var der en fra Bidens team, der sagde: »Bare rolig, Biden har et fremragende team.« Det er ikke ligefrem beroligende, for ingen ved, hvem det »team« er – nogle af dem er naturligvis kendte, men hvis nogen, der ikke har forfatningsmæssig magt til at have disse koder, faktisk har adgang til dem, så er verdensfreden i fare.

Så jeg ved det ikke. Vi kiggede på Biden-problemet – du ved, de store donorer i begge partier, i DNC og den republikanske ledelse, de ser ud til at have en meget, meget stor rolle i at beslutte, hvordan tingene skal gå. Og i en vis forstand, så længe man har en situation, hvor et kongresmedlem får – jeg ved ikke, hvad det koster nu om dage – mindst 5 millioner dollars for at føre en kongreskampagne, som normalt kommer fra Wall Street; for en senator er det allerede betydeligt mere, og for en præsidentkampagne taler vi på dette tidspunkt om at nå et sted i milliardklassen, jeg har ikke de nøjagtige tal, men det er en frygtelig masse penge. Og de mennesker, der er de såkaldte store donorer, er i høj grad de samme som det, folk kalder »den dybe stat« eller MICIMATT, som Ray McGovern kalder det. Og under alle omstændigheder, indtil vi vender tilbage til principperne fra den amerikanske revolution, den

amerikanske forfatning, ideen om Amerika som en republik, med en udenrigspolitik som John Quincy Adams', at det ikke er formålet at gå ud og jage udenlandske monstre; at der bør være en udenrigspolitik baseret på et partnerskab mellem suveræne republikker – du ved, indtil vi når det punkt, vil vi blive konfronteret med situationer, hvor der er stærke kræfter i USA – og andre steder, naturligvis, men i høj grad i USA – som ønsker at fastholde denne idé om en dominerende rolle i verden; Global NATO er et udtryk for det. Det blev på en måde cementeret på det seneste NATO-topmøde i Washington, og det fungerer bare ikke! For verden er ikke længere en unipolær verden!

Den er allerede multipolær: Jeg har aldrig brudt mig om ordet »multipolær«, for det antyder stadig tilstedeværelsen af geopolitik, og jeg betragter geopolitik som den virkelige onde tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det har den idé, at man har blokke mod andre blokke og nationer mod andre nationer. Og for nylig har en af de bedste diplomater i USA, Chas Freeman nodalpunkter, hvor der er mange raffinerede og mangfoldige relationer, og hvert af disse lande, der er centrum for et sådant nodalpunkt, har en række ret differentierede relationer til andre lande. Så hvert større land bringer et helt netværk af sådanne forbindelser med sig, og derfor er det meget mere komplekst. Og jeg tror, det giver god mening at se på det på den måde.

Under alle omstændigheder tror jeg, at det største spørgsmål i forbindelse med krig og fred vil være, om USA kan finde vejen til sin bedste historiske tradition som republik eller ej. Hvis USA med alle midler forsøger at fastholde en dominerende position som verdenshegemon, tror jeg, at et sammenstød vil være uundgåeligt og i værste fald føre til en atomkrig. Så jeg tror, at meget afhænger af, om der er amerikanere, som er opmærksomme og forhåbentlig træder frem og siger fra, før det er for sent.

SCHLANGER: Vi har lige fået en besked, som i bund og grund

foregreb, at du ville sige noget i den retning. Personen sagde: »Donorerne og MICIMATT, de har alle satset på, at vi skal fortsætte med permanent krigsførelse og forsvare den unipolære orden. Hvad sker der, hvis vi beslutter os for at stoppe disse krige? Kunne der komme en Franklin Roosevelt eller en leder, som ville sige: »Lad os smede sværdene om til plovjern«? Kunne man forestille sig, at noget sådant ville opstå i USA?»

ZEPP-LAROUCHE: Det er ikke umiddelbart synligt. Jeg er ikke amerikaner, og derfor vil jeg ikke blande mig i amerikanske anliggender midt i en valgkamp. Jeg kan kun sige som observatør, og jeg har boet mange år i USA, at jeg tror, at Kennedy måske har potentiale til at blive det. Jeg synes, han har gode motiver. Jeg tror kun, man kan håbe, at han kan tage det skridt, for han forsøger helt sikkert at orientere sig mod sin onkel og sin far. Jeg tror, der er aspekter af hans politik, som helt klart har brug for en ændring, og det vil jeg ikke komme ind på nu. Jeg har ikke set nogen andre inden for det demokratiske parti. Jeg tror, Trump har lovet, at han vil afslutte krigen i Ukraine inden for 24 timer: Jeg tror, at han har et input til premierminister Orbán, og jeg tror, at han sandsynligvis ville afslutte den krig hurtigt. Andre aspekter af hans politik er tydeligvis ikke i overensstemmelse med det, og igen holder jeg mig tilbage fra at kommentere her.

Jeg tror, problemet er, at man er nødt til at se, hvad Trump rent faktisk gør. Vil han være en person, som er afhængig af folk, der vil gå i retning af det, jeg sagde før, den amerikanske revolution, traditionen fra Lincoln, Roosevelt og Kennedy? Der er altid folk i hans miljø, som er neokonservative, som er Kina-bashere, og der er også store donorer, store multimilliardærer, som har antydnet, at de vil være med på hans hold. Så i betragtning af, at denne kampagne nu går i højeste gear, kan jeg kun ønske, at dette spørgsmål bliver afklaret, og at vi når frem til valget: For jeg tror personligt, at de næste seks måneder, de tre måneder op til

valget og den resterende tid, indtil den nye præsident tages i ed, er ekstremt farlige på grund af al den ustabilitet. Og jeg har sagt, og på trods af disse håbefulde tegn fra Kina med hensyn til Ukraine, tror jeg, at disse seks måneder vil være de farligste i hele menneskehedens historie, simpelthen fordi faren for, at det går galt, at det kan udvikle sig til en atomkrig, aldrig før har eksisteret på denne måde {aldrig}.

Så derfor er indsatsen højere end nogensinde før. Og i betragtning af, at det vestlige etablissement, i hvert fald hvis man ser på visse inkarnerede atlantister på begge sider af Atlanten, ikke engang har nævnt ordet diplomati; de har ikke nævnt tanken om, at man kunne begynde at forhandle med Rusland, med Kina. Von der Leyen sagde i sin nylige tale i Europa-Parlamentet igen, at Rusland skal påføres et strategisk nederlag.

Det forstår jeg ikke! Hvordan kan hun sige sådan noget? Fordi denne kvinde tidligere var forsvarsminister i Tyskland. Hvis man er forsvarsminister, burde man som minimum have studeret sin formodede modstanders strategi, i dette tilfælde Rusland. Rusland har en atomdoktrin, som siger, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis Ruslands territoriale identitet og integritet er truet, men så vil de også bruge atomvåben. På det seneste har de på grund af alle disse optrapninger talt om, at de måske vil ændre den atomare doktrin, men det har de ikke gjort endnu.

Så hvis du siger, at du vil påføre en supermagt, som i øjeblikket er den stærkeste atommagt i verden, et strategisk nederlag, blot fordi de har en lille teknologisk fordel i forhold til NATO og USA, og de har sagt, at hvis deres integritet er truet, vil de bruge atomvåben, så taler du om atomkrig! Jeg forstår ikke, hvorfor von der Leyen ikke ser ud til at overveje det! Måske lavede hun noget andet end at studere strategi, mens hun var forsvarsminister – jeg ved det ikke. Under alle omstændigheder er dette ekstremt bekymrende. Og der er en hel gruppe af lande og mennesker, som ser ud til

at være fast besluttet på at gå videre og forårsage det strategiske nederlag for Rusland. Og jeg tror, at det er en kurs, som vi er nødt til at komme væk fra, hurtigst muligt, for det er det største damoklessværd, der hænger over menneskehedens eksistens, jeg kan komme i tanke om!

SCHLANGER: Helga, det har været fascinerende i dag, for de ændringer, vi har set, som har bevæget sig hurtigt, det er flere ændringer, som du overraskede mig med i din indledning. Jeg vil bare sige, at der er et par mennesker på YouTube-chatten, som sagde, at den person, der muligvis kunne gøre det, ville være Diane Sare; måske burde Diane Sare stille op til præsidentvalget. Under alle omstændigheder, hvorfor afrunder du ikke diskussionen her: Hvad bør folk få ud af diskussionen med hensyn til, hvad de bør gøre?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at ideen om, at Diane Sare stiller op til præsidentvalget, måske ikke er den værste ide. Det er klart, at vi ville have brug for en strøm af støtte for virkelig at få det til at fungere, men hun er helt sikkert kvalificeret, fordi hun er en langvarig elev af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, og hun har i sine kampagner indtil videre bevist den kvalitet af en statskvinde, som er påkrævet. Så uanset hvem der stillede det spørgsmål, så kom ind i hendes kampagnestab og hjælp hende med at få det til at fungere.

Jeg tror, at vi stadig er i livsfare. Denne meget forfærdelige beslutning af Scholz om at erklære, at han vil gennemføre USA's beslutning om at placere langdistancemissiler i Tyskland, er bare en – kan ikke accepteres! Det er en genoplivning af krisen med mellemdistancemissiler i 1980'erne, men i et meget, meget farligere miljø, hvor alle de kommunikationskanaler, der fandtes dengang, ikke længere eksisterer! Alle nedrustningsaftaler er blevet afviklet. Så vi sidder der, på kanten af en optrapning.

Forhåbentlig hjælper den nuværende udvikling omkring Ukraine med at afdramatisere det, men disse langdistancemissiler bør

ikke installeres! Jeg synes ikke, Scholz har ret til at gøre det. USA har ingen ret til at behandle Tyskland som en koloni. Og jeg tror forhåbentlig, at dette kan stoppes, før det fører til en optrapning, som ingen kan stoppe.

Lad mig bare sige dette: Jeg har udsendt en opfordring til noget, jeg kalder et »Fornuftens Råd«: Det er ideen om, at vi påtrængende har brug for nogle mennesker, mest af en ældre generation, som har siddet i regering i forskellige lande, som har haft høje stillinger, i militæret, i embedsværket, i kunst, kultur, videnskab, som har nogle vigtige bidrag til at løse denne nuværende verdenskrise, og jeg har opfordret til, at folk hjælper os med at finde disse mennesker, over hele verden, og skabe noget, som jeg foreløbig har kaldt Fornuftens Råd, af mennesker, der skal bringe deres ekspertise ind i situationen ved at rådgive regeringer, ved at fremsætte deres synspunkter, og referencepunkterne, sagde jeg, i løbet af historien var der mange sådanne organer for forskellige emner, forskellige tider, forskellige spørgsmål, som Fornuftens Råd i Firenze, som formåede at få den kristne kirke til at stå sammen, i det mindste i en kort periode; Meget vigtigt var den Westfalske Fred, som afsluttede Trediveårskrigen, hvor repræsentanter for alle krigens parter diskutererede i fire år for at nå frem til fred – det var begyndelsen på international lov. Så var der den sydafrikanske sandheds- og forsoningskommission, som hjalp med at løse sårene fra apartheidperioden, og det er referencepunkter, hvor folk kan træde frem og hjælpe.

Nu er et vigtigt forbehold, at f.eks. folk fra den ældre generation, der stadig husker, enten af direkte erfaring eller fra de historier, de hørte fra deres forældre og bedsteforældre, hvilke rædsler de to verdenskrige var i Europa, og hvorfor vi absolut skal undgå alt, hvad der kan føre til en tredje og sandsynligvis sidste verdenskrig. Så jeg beder jer, seerne af dette program, om at hjælpe os med at opsoge sådanne personer, komme med forslag; hvis I kender dem,

så hjælp os med at kontakte dem. For jeg tror, at den internationale diskussion ville have stor gavn af at få velmenende, kloge mennesker fra alle verdens lande til at træde frem. For jeg tror, at vi har en krise, som vi aldrig har haft før, og jeg tror, at vi virkelig er nødt til at passe på enhver moralsk og intellektuel ressource, som menneskeheden hidtil har frembragt. Det ville være mit spørgsmål til jer alle.

SCHLANGER: Og folk kan finde oplysninger om Fornuftens Råd i rapporten om sidste fredags møde i Den Internationale Fredskoalition, som er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside. Der vil være endnu et møde i Den Internationale Fredskoalition på fredag, den 26. juli, som vi gør hver fredag. Folk bør tilmelde sig for at finde ud af mere om det og komme i kontakt med dine venner og kontakter på Schiller Instituttet for at være en del af det.

Så Helga, tak fordi du kom. Som jeg sagde, har det været en meget interessant diskussion, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Og der er også et nyt opkald på Schiller Instituttets hjemmeside: Se venligst på det.